

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารปัจจัยการผลิตในอุตสาหกรรมกุ้งแช่เยือกแข็ง ในอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร ใช้แนวคิดทฤษฎีการบริหารต้นทุนอันประกอบด้วย การบริหารวัตถุดิบ ค่าแรงงาน และค่าใช้จ่ายการผลิตอื่น ๆ

วิธีการศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถาม จากผู้บริหารโรงงานในอุตสาหกรรมกุ้งแช่เยือกแข็ง ในอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 50 โรงงาน โรงงานละ 1 คน การศึกษานี้ ได้แบ่ง ผู้บริหารเป็น 2 กลุ่ม คือ เจ้าของกิจการ และตัวแทนเจ้าของกิจการ โดยสอบถามผู้บริหารทั้งหมด 50 คน ทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาในรูปของตารางแจกแจงความถี่ ร้อยละและค่าเฉลี่ย

ผลการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศหญิงและเพศชายจำนวนเท่ากัน ร้อยละ 50.00 มีอายุระหว่าง 30-39 ปี โดยมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครเป็นส่วนใหญ่ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี มีตำแหน่งเป็นตัวแทนเจ้าของกิจการ ร้อยละ 86.00 ส่วนใหญ่เป็นกิจการประเภทบริษัทจำกัด ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลและเขตสุขาภิบาล เป็นธุรกิจขนาดกลางที่มีทุนจดทะเบียนเกินกว่า 50 ล้านบาท มีคนงานมากกว่า 200 คนขึ้นไป ดำเนินธุรกิจขายในประเทศและส่งออกต่างประเทศ โดยใช้ตราสินค้าที่เป็นของลูกค้า โดยซื้อวัตถุดิบจากฟาร์มกุ้ง และทำธุรกิจอื่นๆ เนื่องจากกุ้ง เช่น ทำกุ้งชุบแป้งทอด การบริหารปัจจัยการผลิตรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14 การบริหารปัจจัยการผลิตด้านแรงงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 การบริหารปัจจัยการผลิตอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 และการบริหารปัจจัยการผลิตด้านวัตถุดิบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.80

5.1 สรุปผลการศึกษา

ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.80 ปัจจัยการผลิตด้านวัตถุดิบและการผลิตที่มีให้ความสำคัญอยู่ในระดับปานกลางโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ราคาวัตถุดิบจะสูงขึ้นเพราะเกษตรกรลดการเพาะเลี้ยงลง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 ผลิตสินค้าชนิดอื่นเพื่อทดแทนสินค้าเดิม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18 วัตถุดิบหาซื้อยากขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14 มีการลดกำลังการผลิตลง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 มีการปรับเปลี่ยนสายการผลิตใหม่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06 มีค่าใช้จ่ายในการจัดหาวัตถุดิบเพิ่มขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 ใช้เครื่องจักรหรือเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อทำให้ต้นทุนต่ำลง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.78 วัตถุดิบมีคุณภาพลดลง มีค่าเฉลี่ย

เท่ากับ 2.50 มีการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.16 และยกเลิกการผลิตทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.74

การบริหารปัจจัยการผลิตด้านการบริหารแรงงาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 ปัจจัยการผลิตด้านการบริหารแรงงานที่ให้ความสำคัญในระดับมาก คือ แรงงานประจำ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 มี เงินเดือนผู้บริหาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 เงินเดือนประจำ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 ค่าล่วงเวลาพนักงานรายวัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 ให้ความสำคัญอยู่ในระดับปานกลางคือ ค่าโบนัส มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 แรงงานเป็นกะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18 เงินเดือนพนักงานชาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10 แรงงานชั่วคราว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.02 ค่าประชาสัมพันธ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 ค่าฝีมือแรงงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92

การบริหารปัจจัยการผลิตด้านค่าใช้จ่ายในการผลิต พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 ปัจจัยการผลิตด้านค่าใช้จ่ายในการผลิตที่ให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากคือ ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำประปา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ค่าขนส่ง ระยะเวลาและค่าชิปปิ้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 ค่าวัสดุบรรจุภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 ค่าใช้จ่ายโรงงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 ค่าเครื่องมือเครื่องใช้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 ค่าโทรศัพท์ ค่าน้ำแข็ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 ค่าหีบห่อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 ให้ความสำคัญอยู่ในระดับปานกลางคือ ค่าเสื่อมราคาโรงงานและเครื่องจักร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06 ค่าซ่อมบำรุงเครื่องจักร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 ค่าเลี้ยงรับรอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90 ค่าภาษีโรงเรือน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.64 ให้ความสำคัญอยู่ในระดับน้อย คือ ค่าบ่อบำบัดน้ำเสีย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.46 ค่าฝากเก็บวัตถุดิบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.36 ค่าเช่าเครื่องจักร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.24

การบริหารปัจจัยการผลิต จำแนกตามที่ตั้งของสถานประกอบการ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามที่ตั้งสถานประกอบการอยู่นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาลให้ความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 ที่ตั้งสถานประกอบการอยู่เขตเทศบาลให้ความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.11 และที่ตั้งสถานประกอบการอยู่เขตสุขาภิบาลให้ความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00การบริหารปัจจัยการผลิต จำแนกตามจำนวนคนงานในสถานประกอบการ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีจำนวนคนงานในสถานประกอบการมากกว่า 200 คนขึ้นไป ให้ความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีจำนวนคนงานในสถานประกอบการมากกว่า 151-200 คน ให้ความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.79

การบริหารปัจจัยการผลิต จำแนกตามขนาดของธุรกิจ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีธุรกิจขนาดกลาง ให้ความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 ผู้ตอบแบบ

สอบถามที่มีธุรกิจขนาดใหญ่ ให้ความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีธุรกิจขนาดย่อม ให้ความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีธุรกิจขนาดเล็ก ให้ความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.94

การบริหารปัจจัยการผลิต จำแนกตามปริมาณการซื้อกิ่งเฉลี่ยต่อวัน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญโดยรวมตรงกัน อยู่ในระดับปานกลาง ปริมาณการซื้อเฉลี่ยต่อวัน 21-25 ต้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 ปริมาณการซื้อเฉลี่ยต่อวัน มากกว่า 25 ต้น ขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 ปริมาณการซื้อเฉลี่ยต่อวัน 11-15 ต้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 ปริมาณการซื้อเฉลี่ยต่อวัน 16-20 ต้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.11 ปริมาณการซื้อเฉลี่ยต่อวัน 5-10 ต้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.97 ปริมาณการซื้อเฉลี่ยต่อวัน น้อยกว่า 5 ต้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.87

การบริหารปัจจัยการผลิต จำแนกตามลักษณะสถานประกอบการ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญโดยรวมตรงกัน อยู่ในระดับปานกลาง บริษัทมหาชนจำกัด ให้ความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.35 ห้างหุ้นส่วนจำกัด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 กิจการเจ้าของคนเดียว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 และบริษัทจำกัด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08

การบริหารปัจจัยการผลิต จำแนกตามรูปแบบการดำเนินกิจการ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญโดยรวมตรงกันอยู่ในระดับปานกลาง ส่งออกต่างประเทศ และในประเทศ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 ส่งออกต่างประเทศ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05

การบริหารปัจจัยการผลิต จำแนกตามธุรกิจต่อเนื่องจากกิ่งแช่เยือกแข็งพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญโดยรวมตรงกันอยู่ในระดับปานกลาง แกะกิ่ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26 นำเปลือกกิ่งไปทำอาหารสัตว์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 และทำกิ่งซุบแป็งทอด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.11

การบริหารปัจจัยการผลิต จำแนกตามแหล่งซื้อวัตถุดิบพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญโดยรวมตรงกันอยู่ในระดับปานกลาง คือ ซื้อจากตลาดกิ่ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 รองลงมาคือ ซื้อจากพ่อค้าคนกลางและซื้อจากฟาร์มกิ่ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 3.11

การบริหารปัจจัยการผลิต จำแนกตามตราสินค้าพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญโดยรวมตรงกันอยู่ในระดับปานกลาง ตราสินค้าเป็นของกิจการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 ตราสินค้าเป็นของลูกค้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12 และที่ตราสินค้าเป็นของกิจการเองและเป็นของลูกค้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาด้านการบริหารวัตถุดิบ แรงงาน และ บริหารปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง

ปัญหาด้านวัตถุดิบ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีปัญหาเป็นจำนวนมากที่สุดในเรื่อง วัตถุดิบหาซื้อยากขึ้นและราคาวัตถุดิบสูงขึ้นเพราะเกษตรกรลดการเพาะเลี้ยงลง คิดเป็นร้อยละ 62.00 มีค่าใช้จ่ายในการจัดหาวัตถุดิบเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 54.00 ผลิตสินค้าชนิดอื่นเพื่อทดแทนสินค้าเดิมและใช้เครื่องจักรหรือเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อให้ต้นทุนต่ำลง คิดเป็นร้อยละ 44.00 ปริมาณกำลังการผลิตลดลง คิดเป็นร้อยละ 42.00 การปรับเปลี่ยนสายการผลิตใหม่ คิดเป็นร้อยละ 40.00 วัตถุดิบมีคุณภาพลดลง คิดเป็นร้อยละ 32.00 มีการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 26.00 และ ยกเลิกการผลิตทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 4.00

ปัญหาด้านแรงงาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีปัญหาเป็นจำนวนมากที่สุดคือ เรื่อง แรงงานเป็นกะ คิดเป็นร้อยละ 62.00 เรื่องแรงงานชั่วคราว คิดเป็นร้อยละ 48.00 ค่าล่วงเวลาพนักงานรายวัน คิดเป็นร้อยละ 44.00 แรงงานประจำ คิดเป็นร้อยละ 36.00 เงินเดือนประจำ คิดเป็นร้อยละ 28.00 เงินเดือนผู้บริหาร คิดเป็นร้อยละ 26.00 ค่าโบนัส คิดเป็นร้อยละ 24.00 เงินเดือนพนักงานขายและมีค่าฝีมือแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 22.00 และค่าประชาสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 12.00

ปัญหาด้านค่าใช้จ่ายในการผลิต พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีปัญหาเป็นจำนวนมากที่สุดในเรื่อง ค่าใช้จ่ายโรงงาน คิดเป็นร้อยละ 80.00 ค่าขนส่งระวางเรือและค่าชิปปิ้ง คิดเป็นร้อยละ 74.00 ค่าบริหารโรงงานอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 70.00 ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำประปา คิดเป็นร้อยละ 62.00 ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง คิดเป็นร้อยละ 64.00 ค่าวัสดุบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 60.00 ค่าเครื่องมือเครื่องใช้ คิดเป็นร้อยละ 58.00 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับห้องปฏิบัติการตรวจสอบ คิดเป็นร้อยละ 46.00 ค่าหีบห่อ คิดเป็นร้อยละ 40.00 ค่าซ่อมบำรุงเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 28.00 ค่าฝากเก็บวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 26.00 ค่าบำบัดบ่อน้ำเสีย คิดเป็นร้อยละ 22.00 ค่าเสื่อมราคาโรงงาน-เครื่องจักรและค่าอุปกรณ์ขนถ่ายวัสดุ คิดเป็นร้อยละ 20.00 ค่าที่ปรึกษาและค่า ส่วนผสมการผลิต คิดเป็นร้อยละ 18.00 ค่าเลี้ยงรับรอง คิดเป็นร้อยละ 14.00 ค่าภาษีโรงงาน คิดเป็นร้อยละ 12.00 ค่าเช่าเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 10.00

เมื่อพิจารณาปัญหาในการบริหารปัจจัยการผลิต โดยส่วนใหญ่จะเกิดกับผู้ประกอบการที่ตั้งอยู่เขตเทศบาล

5.2 อภิปรายผล

ผลการศึกษา พบว่า วัตถุดิบเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการผลิตสินค้า มีการเปลี่ยนสภาพวัตถุดิบให้เป็นสินค้าสำเร็จรูป โดยเพิ่มต้นทุนค่าแรงงานและค่าใช้จ่ายในการผลิต การบริหาร

แรงงานก็เป็นอีกส่วนหนึ่งที่เป็นประกอบการผลิต เพราะว่าถ้าแรงงานมีการบริหารที่ไม่ถูกต้อง ไม่สามารถรักษานักงานให้ทำงานอยู่ได้นาน การผลิตก็จะไม่สมบูรณ์และไม่ได้คุณภาพเช่นกัน และการบริหารปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายการผลิตอื่นก็เป็นส่วนประกอบที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของ กระบวนการผลิต ซึ่งผลการศึกษาสรุปผลออกมาตรงและสอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีเรื่องการ บริหารต้นทุนการผลิต (นภาพร ณ เชียงใหม่ : 2547)

ในกระบวนการผลิตของอุตสาหกรรมกุ้งแช่เยือกแข็งนั้น ทุกขั้นตอนต้องมีการควบคุมที่ดี และรักษาความสะอาดทางสาธารณสุขโดยสม่ำเสมอในกระบวนการผลิต ถ้ารักษาเกณฑ์การ ผลิตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การผลิตกุ้งแช่เยือกแข็งที่ดี จะเป็นการรักษาชื่อเสียงและคุณภาพให้ อยู่กับธุรกิจตลอด และเป็นการตัดปัญหาในการสินค้าไม่ได้คุณภาพ ซึ่งผลการศึกษา สอดคล้องกับ แนวคิดและทฤษฎีเรื่องหลักเกณฑ์วิธีการที่ดีในการผลิตของ (มาตรฐานการผลิตอุตสาหกรรม อาหารแช่เยือกแข็ง, จังหวัดสมุทรสาคร)

ในการผลิตอาหารทะเลแปรรูปในอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาครนั้น ให้ความสำคัญ กับความสะอาด ความสดใหม่และความปลอดภัย แต่ส่วนใหญ่แล้วมีปัญหาด้านการขาดแคลน แรงงาน ซึ่งผลการศึกษาสอดคล้องกับวรรณกรรมของวันชัย ทองเขาอ่อน (2546) วิวรรณ วรรณนัจฉริยา (2540) และ วิชาญน่วมขันธ์ (2539) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องอุตสาหกรรม อาหารแช่เยือกแข็ง

5.3 ข้อค้นพบ

การบริหารวัตถุดิบ

การนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ และการยกเลิกการผลิตทั้งหมด โรงงานที่ตั้งอยู่ใน เขตสุขภาพ โรงงานที่มีการซื้อกุ้งน้อยกว่า 5 ตัน การซื้อกุ้งผ่านพ่อค้าคนกลางมีความสำคัญใน ระดับ น้อย การบริหารวัตถุดิบมีปัญหาในเรื่อง ค่าใช้จ่ายในการจัดหาวัตถุดิบเพิ่มขึ้น วัตถุดิบ หาซื้อยากขึ้น และราคาวัตถุดิบจะสูงขึ้นเพราะเกษตรกรลดการเพาะเลี้ยงลง

การบริหารค่าแรงงาน

การบริหารแรงงานมีปัญหาในเรื่อง แรงงานเป็นกะ โรงงานที่ตั้งอยู่ในเขต เทศบาลมีปัญหาในเรื่องแรงงานชั่วคราว แรงงานเป็นกะ โรงงานที่ตั้งอยู่ในเขตสุขภาพ มี ปัญหาในเรื่องค่าฝีมือแรงงาน ค่าล่วงเวลาพนักงานรายวัน โรงงานที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล และสุขภาพ มีปัญหาในเรื่อง แรงงานเป็นกะ ค่าล่วงเวลาพนักงานรายวัน

การบริหารค่าใช้จ่ายการผลิตอื่น ๆ

ค่าเช่าเครื่องจักร ค่าฝากเก็บวัตถุดิบ ค่าบำบัดบ่อน้ำเสีย วัตถุดิบหายชื่อยากขึ้น ราคาวัตถุดิบจะสูงขึ้นเพราะเกษตรกรลดการเพาะเลี้ยงลง มีความสำคัญในระดับ น้อย การบริหารค่าใช้จ่ายการผลิตอื่น ๆ มีปัญหามากในเรื่อง ค่าขนส่งระวางเรือและค่าชิปปิ้ง ค่าใช้จ่ายโรงงาน(วัสดุสิ้นเปลือง) ค่าบริหาร โรงงานอื่น ๆ กะ โรงงานที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลมีปัญหาในเรื่องค่าไฟฟ้า น้ำปะปา ค่าขนส่งระวางเรือและค่าชิปปิ้ง ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าเครื่องมือเครื่องใช้ ค่าใช้จ่ายโรงงาน(วัสดุสิ้นเปลือง) และค่าบริหาร โรงงานอื่น ๆ โรงงานที่ตั้งอยู่ในเขตสุขาภิบาล มีปัญหามากในเรื่องค่าไฟฟ้า น้ำปะปา ค่าขนส่งระวางเรือและค่าชิปปิ้ง ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าหีบห่อ และค่าฝากเก็บวัตถุดิบ โรงงานที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล มีปัญหามากในเรื่องค่าวัสดุบรรจุภัณฑ์ ค่าไฟฟ้า น้ำปะปา ค่าขนส่งระวางเรือและค่าชิปปิ้ง ค่าใช้จ่ายโรงงาน(วัสดุสิ้นเปลือง) และค่าบริหาร โรงงานอื่น ๆ

5.4 ข้อเสนอแนะ

1. การบริหารวัตถุดิบการผลิตกุ้งแช่เยือกแข็ง โรงงานมีการนำเข้าการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ และใช้วิธีการจัดซื้อโดยไม่ผ่านพ่อค้าคนกลางและ โรงงานที่ตั้งอยู่ในเขตสุขาภิบาลที่ซื้อกุ้งน้อยกว่า 5 ตันจะไม่เลือกซื้อกุ้งผ่านพ่อค้าคนกลางเช่นกัน
2. ควรวางแผนการบริหารค่าใช้จ่ายในการจัดหาวัตถุดิบที่เพิ่มขึ้น วัตถุดิบหายชื่อยากขึ้น และราคาวัตถุดิบจะสูงขึ้นเพราะเกษตรกรลดการเพาะเลี้ยงลง
3. การบริหารแรงงานควรวางแผนเพื่อแก้ปัญหาในเรื่อง มีปัญหามากในเรื่อง แรงงานเป็นกะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงงานที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลควรให้ความสนใจในเรื่องแรงงานชั่วคราว แรงงานเป็นกะ และ โรงงานที่ตั้งอยู่ในเขตสุขาภิบาลควรให้ความสนใจในการบริหารค่าฝีมือแรงงาน ค่าล่วงเวลาพนักงานรายวัน สำหรับโรงงานที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล ควรให้ความสนใจในการบริหาร แรงงานเป็นกะ ค่าล่วงเวลาพนักงานรายวัน
4. การบริหารงานที่ไม่ยุ่งยากในเรื่องค่าเช่าเครื่องจักร ค่าฝากเก็บวัตถุดิบ ค่าบำบัดบ่อน้ำเสีย วัตถุดิบหายชื่อยากขึ้น ราคาวัตถุดิบจะสูงขึ้นเพราะเกษตรกรลดการเพาะเลี้ยงลง แต่ควรเอาใจใส่ในการบริหารเรื่องค่าขนส่งระวางเรือและค่าชิปปิ้ง ค่าใช้จ่ายโรงงาน(วัสดุสิ้นเปลือง) ค่าบริหาร โรงงานอื่น ๆ กะ
5. เมื่อแยกตามสถานที่ตั้ง โรงงานพบว่าที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลควรให้ความสนใจในการบริหารเรื่องค่าไฟฟ้า น้ำปะปา ค่าขนส่งระวางเรือและค่าชิปปิ้ง ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าเครื่องมือเครื่องใช้ ค่าใช้จ่ายโรงงาน(วัสดุสิ้นเปลือง) และค่าบริหาร โรงงานอื่น ๆ ส่วนโรงงานที่ตั้งอยู่ใน

เขตสุขภาพ ควรให้ความสนใจในการบริหารในเรื่องค่าไฟฟ้า น้ำประปา ค่าขนส่งระวางเรือและค่าชิปปิ้ง ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าหีบห่อ และค่าฝากเก็บวัตถุดิบ โรงงานที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลและสุขภาพ ควรให้ความสนใจในการบริหารในเรื่องค่าวัสดุบรรจุภัณฑ์ ค่าไฟฟ้า น้ำประปา ค่าขนส่งระวางเรือและค่าชิปปิ้ง ค่าใช้จ่ายโรงงาน(วัสดุสิ้นเปลือง) และค่าบริหารโรงงานอื่น ๆ

5.5 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

ในการศึกษานี้ เป็นการศึกษาเฉพาะด้านปัจจัยการผลิตด้านวัตถุดิบ ด้านแรงงาน และด้านการผลิตอื่น ๆ ดังนั้น การศึกษาในครั้งต่อไปควรศึกษาการดำเนินงานในทุกเรื่องของอุตสาหกรรมคู่แข่งเปรียบเทียบระหว่างจังหวัดที่มีโรงงานตั้งอยู่